

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СТРУЧНИ ЛИСТ ЗА СВЕ ПОЛИЦИЈСКЕ РАДЊЕ

ИЗ АЛБУМА СТАРИХ ПОЛИЦАЈАЦА

Познајете га по виђењу и чувењу. По слици га нећете погодити. Она је из ранијега и млађега доба. Али га ви и иначе добро знате и сећате га се. Виђате га готово сваки дан да шета пред хотел „Македонијом“, у којој је нашао пријатељскога пријема биће преко двадесет година. Онако миран, пажљив, шетне тек који пут Васином улицом до Позоришта и Кнез Михајловом до Калимеглана. То му је све. По природи скроман, миран, уклања се, тако рећи, и својој сенки, да никоме не досади.

То је г. Живко Миливојевић, давно пензионирани члан београдске полиције, — један од најпоштенијих и најсавеснијих чиновника наших.

Ова гарда чиновника сада изумире. Њих је остао још један врло мали број. У добу, где се скромност не сматра као врлина, овај стари чиновник после 35 година најревносније и најпоштеније службе, помажући још и своју сиротну родбину, тавори тешке дане са нешто мало више од 200 дин. пензије!

И ником да се пожали, ником да досади!

Г. Живко је родом из Брезовице окр. крагујевачког. Сада је већ у 67 години свога мирнога и повученога живота.

У државну службу ступио је око педесетих година; почео је као млађи, па онда старији писар и секретар начелства смердеревског. Одатле је постао срески начелник, па секретар министарства, и, најзад, завршио је своју чиновничку каријеру као члан управе града Београда.

У данашњем броју нашега листа прве редове посвећујемо овом ветерану полицијском, овоме узору чиновничке савесности и поштења. И доносимо његову слику из млађега доба, јер се он, онако како је скроман, није хтео ни давао још сликати.

Па завршујући ове редове о овом добром човеку и чиновнику, ми ћемо, надамо се, погодити жељу свију његових пријатеља, ако му пожелимо и даље *дуг и задовољан живот*.

БЕРТИЛОНАЖ

И ЊЕГОВА ПРАКТИЧНА ПРИМЕНА

— Д. Ђ. АЛИМПИЋ —

(9)

11. Боја лица

Боја лица резултат је двају, један од другог поступно независних елемената: *боје пигмента* и *боје крви*.

Као што смо већ раније казали, под пигментом разуме се жућкасто-наранџаста материја, којом је обојена кожа свију људи, па чак и оних беле расе, док други елемент — боја крви — зависи поглавито од количине крви, која се налази у порима коже.

И једном и другом од ових елемената, одговара се на картону антропометријском изразима: *мали*, *средњи* и *велики*. Означиле се, у рубрици особености, ако је боја лица *жућна* или *веома бледа*, као год што ће се означити и случај кад боја лица стоји у вези са етничким пореклом.

Помињемо још и то, да је првенило у лицу резултат надмоћности крви, а бледило резултат надмоћности пигмента.

12. Боре лица

Под борама лица подразумевају се преломци — набори коже, које свака индивидуа према добу своје старости, више или мање притежава. Са гледишта идентификације, боре су важне само у том случају, кад су јако наглашене, иначе су корисно употребљене за *portrait parlé* (жива слика). То је и узрок, због кога се забрањује њихово уништавање на матрицама приликом ретуширања.

Све боје по лицу могу се, ради лакшег прегледа, поделити на ове три групе:

- а) *Боре чела или чеоне боре*,
- б) *Боре око очију или очне боре*, и
- в) *Боре око уста или усне боре*.

а) *Чеоне боре*. Ове су боре хоризонталне и могу се налазити: или само на средини чела, у ком се случају називају *средње чеоне боре*, или се распростиру по целом челу — *потцунне чеоне боре*. И у једном и у другом случају оне могу бити: *једноструке*, *двоструке*, *троструке* и т. д.

б) *Очне боре*. Међу овим борама разликују се:

а) *Међуочне боре*, које могу бити вертикалне или хоризонталне, а при том још и *једноструке*, *двоструке*, *троструке* и т. д.

Дешава се по некад, да се међу обрвама налази једна група бора мале величине, које су положене у облику трапеца или троугла, што се означаје изразима: *међуочни трапец* или *троугао*. Тако исто може се по некад, срести између очију једна двострука бора у облику аксана сирконфлекса, који се случај означаје изразима: *међуочни сирконфлекс*.

Најзад, корен носа кад кад је хоризонтално пресечен са једном једином бором, која се назива *хоризонталном бором носа*.

б) *Слепо-очне боре*. Ове боре пружају се од спољашњег угла ока ка слепим очима. Кад су многобројне и веома наглашене оне имају облик *гускине ноге*.

в) *Усне боре*. Ову групу бора сачињавају:

а) *Боре носно-усне*, које силазе од корена носа ка угловима уста;

б) *Јагодичне боре*, које иду преко образа, паралелно предходним, и

γ) *Боре подбратка*.

Као год и оне раније, тако и ове усне боре могу бити *једноструке*, *двоструке* и т. д.

13. Општи облик лица

а) Профил

Ако се пажљиво посматра цео профил једне индивидуе може се на њему по некад опазити знатна испупченост *основе лица*, а *нарочито костију горње вилице* и *основе носа*. За индивидуу, односно њен профил и у таком случају каже се, да је *прогнаш* (prognathos сл. 17).

Ако ли је ова испупченост ограничена само на кости, које подржавају основу носа, профил је тада назван *носним прогнатом* (сл. 18).

Супротно прогнатизму стоји *ортогнатизам*, карактеристичан по томе, што је горња вилица толико у назад повучена, да цео профил, изузев врха носа, има облик једне праве и вертикалне линије (сл. 19).

Означиће се још, ако томе има места, испупченост доње вилице, изразима: *доња вилица испупчена*.

Сл. 17.

Сл. 18.

Сл. 19.

Често пута сусрећу се индивидуе, које имају корен носа врло мали и нос правилан, а чија је линија чела продужење леђне линије носа. Такав профил назива се: *профил чеоно-носни правилан*.

На против, ако је чело вертикално праћено носом испупченим, са основом веома издигнутом, означаће се: *профил чеоно-носни угласт*.

Најзад, да речемо коју и о тако званом *профилу грчком* или *класичном*. Он је карактеристичан услед комбинације чеоно-носног правилног профила са кореном носа, који има врло малу издубљеност, и челом, чија је линија нагиба продужење оне леђа носа.

Димензија лубање, рачуната од ушне шкољке ка врху главе, може бити: *висока* или *ниска*, што је, такође, потребно означити.

Означиће се још, али у крајним случајевима, кад је потиљак *одвећ раван* или *одвећ испупчен*.

Дужине главе врло мала, праћена високом лубањом, даје глави нарочити облик, који се описује синтетичким изразима: *глава у облику шубаре*.

Велика дужина главе, праћена узаном лубањом, нарочито ако се та узаност односи на горње делове, даће глави облик *трбуха лађе*.

И најзад, подударност једног чела угнутог, са потиљком испупченим, даће глави нарочити облик — *облик бисага*.

б) *En face*

Општи облик лица, посматран *en face*, зависи од односа у коме стоји његова висина са његовом ширином.

Висина лица проистиче из скупа димензија чела и носа, допуњених када томе има места, означањем висине браде.

Фактори, од којих зависи ширина јесу: слепе очи, јагодице и вилице.

Једно лице узано, са вилицама врло широким, производи лице у *облику крушке*.

Вилице степњене, праћене одвећ широким челом, производе лице у *облику чигре*.

Раширене јагодице, са челом и вилицама тесним, производе лице у *облику ромба*.

Најзад, целокупна глава може бити: *округла*, овална, издужена и т. д.

Означиће се још, више узгред, пуноћа или мршавост лица изразима: *лице пуно* или *суво*.

14. Врат

Врат се посматра са гледишта његових вертикалних и хоризонталних димензија. Посматран са првог гледишта он може бити: *дугачак* или *кратак*, а посматран са другог, јесте: *танак* или *дебело*.

Означиће се, међу особеностима, испупченост гркљана или гуше, ако томе има места.

15. Рамена

Приликом описивања рамена треба понаособ посматрати:

а) *њихову ширину* и

б) *њихов правац — нагиб*.

Ширина рамена означаје се помоћу једног од израза за димензију: *мала*, *средња* или *велика* (ширина), а што се тиче нагиба рамена, он може бити *хоризонталан* или *кос*.

Треба знати још и то, да је дугачак врат праћен увек косим раменима и обратно, т. јест хоризонтална рамена одговарају свагда кратком врату.

16. Нас

Нас се посматра са гледишта његове димензије, која може бити: *мала*, *средња* и *велика*.

17. Положај — држање тела

Означаје се у овој рубрици, какав је, у опште положај тела једне индивидуе, а он, пак, може бити: *чврст*, *прав* *погрбљен* и т. д. За тим ће се, као особености, означити: *леђа округла*, *ноге искривљене*, *глава у напред*, или у *назад забачена* и т. д.

18. Начин хода

Начин хода може, у опште, бити анализиран са гледишта:

а) *Корачаја или хода у ужем смислу*,

б) *Гестикулације* и

в) *Мимике погледа*.

а) *Ход*. И ако је веома тешко описати прецизно ход појединих индивидуа, јер он најмање излази из оквира обичности, ипак је Бертилон успео, да у неколико израза скупи најбичније врсте хода, под које се, бар приближно, могу увући и све остале многобројне варијације. Тако, по њему ход може бити: *успорен* или *брз*, са *малим* или *великим корацима*, *тримим* или *лаким*, за тим *чврст* или *одмерен* и противно овом ход *несигуран* или *разломљен*.

Као нарочити — особени ход, биће означен *ход гегав*.

б) *Гестикулација* је вољни или инстинктивни покрет, који ми дајемо нашем телу, а нарочито нашим рукама или нашој глави, да би тиме нагласили израз наших мисли. Две крајности ове врсте, које треба означити, јесу: *обилна гестикулација* и *потпуно осуство гестикулације*.

По тврђењу Бертилоновом, свака народност, свака класа друштвена, тако рећи свака професија, притежава нарочиту, само њој својствену гестикулацију, као год што има и своје нарочито држање тела, само што се то, вели Бертилон, ако човек нарочито не обрати пажњу, не може увидети.

в) *Мимика погледа*. Посматран према својим покретима, поглед може бити: *прав* или *оборен*, *сталан* или *помичан*, *лазан* или *брз* и т. д.

Синтетички израз „поглед испод ока“ означаје нарочиту врсту погледа, који је сам по себи, лишен дефиниције.

19. Глас и Говор

Глас је најразличнији, а према томе и најпоузванији индивидуални знак. Сваки зна, да ми наше сроднике и пријатеље, па и све остале личности с којима смо чешће у додиру, познајемо веома лако и сигурно по њиховом гласу. По несрећи, изузев фонографа, никакав други знак није тежи за описивање од гласа. Према овоме, не треба се чудити, што за описивање његово постоје само неколико израза, који, кад су правилно употребљени, могу много да користе. Ти изрази ови су: *дубок*, *оштар*, *танак*, *крештећи*, *мушки* (код жене) и *женски* (код човека).

Што се тиче говора, он је, као што се зна, резултат веће или мање савршености органа за артикулацију.

Главни пак, недостатци говора, које треба свагда означити, јесу:

а) *Изговарање слова: ч и с као ђ, ш* и обратно

б) *Муцање*, које се састоји у утезању приликом почетка изговарања једне речи и доцнијем понављању извесних слогова, и

в) *Врскање*, које се састоји у изговарању слова р из гркљана — помоћу ресице, у место да је изговорено покретањем језика према непцима.

(Наставиће се).

АДМИНИСТРАТИВНА ПОДЕЛА КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

(ПО СЛУЖБЕНИМ ПОДАЦИМА)

14. Топлички округ

окружно место варош Прокупље

срезови: добрички, косанички и прокупачки

I. Добрички — среско место Прокупље

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Александровачка	1	Александрово
		2	Балајинац
		3	Батушница
		4	Брест
		5	Градиште
		6	Крушце са заселком Крушачки Поток
		7	Мерошина
		8	Мрамор са заселком Мраморски Поток
2	Влаовска	1	Бела Вода
		2	Бериље са заселком Раставница
		3	Бучинце
		4	Влаово
		5	Доброћић
		6	Лукомир
		7	Подина
		8	Стара Божурна
		9	Ђуковац
3	Дубовска	1	Асановац
		2	Гор. Црнатово
		3	Грудаш
		4	Дубово
		5	Каре
		6	Коњарник
		7	Н. Момчилово
		8	Пасјача
		9	Топоница
		10	Ст. Момчилово
4	Багуска	1	Бучић
		2	Вољчинце
		3	Држановац
		4	Бакус
		5	Мекиш
		6	Орљане
		7	Пејковац
		8	Самариновац
		9	Шарлинце
5	Житорађска	5	Бадњевац
		6	Глашинце
		7	Доње Црнатово
		8	Житорађе са заселком Студенац
		9	Јасеница
		10	Речица
		11	Смрдић
		12	Смрдић
		1	Арбанасце
		2	Водице
		3	Гор. Расовача
		4	Горња Стржава

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
6	Југ-Богдановачка	5	Доња Расовача
		6	Доња Стржава са заселком Ђуровац
		7	Југ. Богданавац
		8	Костадиновац
		9	Нова Божурна
		10	Ново Село
		11	Појата
7	Облачинска	1	Азбресница
		2	Баличевац
		3	Виљег
		4	Крајковац
		5	Облачина
		6	Ројина
8	Пуковачка	1	Гор. Дреновац
		2	Доњ. Дреновац
		3	Дољевац
		4	Драшковац
		5	Кочане
		6	Међа
		7	Пуковац
		8	Шајковац
9	Петровачка	1	Бајчинац
		2	Балиновац
		3	Гор. Кординце
		4	Доње Кординце
		5	Девча (Горња и Доња) са заселком Ново Село
		6	Дешиловац
		7	Клисурица
		8	Летаје
		9	Миколовце
		10	Петровац са заселком Костеница
		11	Петровац са заселком Костеница
		12	Цигољ

II. Косанички — ср. место Куршумлија

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Вабичка	1	Бабица
		2	Г. Левић
		3	Д. Левић
		4	Жалица
		5	Кнежево
		6	Магово са заселком Мерсез
		7	Судимље
		8	Тресак
		1	Бања
		2	В. Шатра са заселцима: М. Шатра и Црквиште
		3	Врело
		4	Добиновац са заселком Вукојевац
		5	Жерово

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
2	Бањска	6	Кртог са заселком Матрово
		7	Љуша са заселком: Војнићи
		8	Преветица са заселком Орлиште
		8	Рашевац
		9	Тачевац са заселком Буњаци
		10	Тијовац
		11	Трмка са заселком Бесалица
3	Блажевска	1	Блажево
		2	Бабица
		3	Бело Поље
		4	Бело Брдо
		5	Безољин
		6	Боранце
		7	Витоше
		8	Градац
		9	Г. Левић
		10	Д. Левић
		11	Домишевина
		12	Ђерекаре
		13	Земоница
		14	Иричићи
		15	Јелење
		16	Кнежево
		17	Ковизла
		18	Лескова
		19	Марушиће
		20	Мијковићи
		21	Планиница
		22	Равниште
		23	Радуње
		24	Судимље
		25	Стануловиће
		26	Црнатово
		27	Чокоњар
4	Грабовничка	1	Барлово
		2	Богужевац
		3	Г. Точани
		4	Грабовница
		5	Д. Точани
		6	Дединац са заселком Курилово Брдо
		7	Космача
		8	Крчмаре
		9	Маричић са заселком Куча
		10	Ново Село
		11	Плочник
5	Жучка	1	Влахиња
		2	Жалица
		3	Жуч
		4	Магово са заселком Мерсез
		5	Муљевићи
		6	Невади
		7	Пачараса са заселком Паваштица
		8	Сагањево
		9	Селова
		10	Трећак

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
6	Иван-кулска	1	Добри До
		2	Баке
		3	Заграђе
		4	Иван-Кула
		5	Мачија Стена
		6	Прекорађа
		7	Свињиште
		8	Секирача
		9	Три
		10	Трпеза
7	Куршумлијска	1	Куршумлија
		2	Баћоглава
		3	Бело Поље
		4	Вршевац са заселком Бај-Гора
		5	Г. Микуљана
		6	Д. Микуљана са заселком Дубрава
		7	Данковиће са заселком Дуга Луна
		8	Висока са заселком Каменица
		9	Кастрат
		10	Љутена
		11	Мачковац
		12	Марковићи
		13	Мирница
		14	Пепељевац
		15	Перуника
		16	Пљаково
		17	Самоков
		18	Селиште
8	Луковска	1	Бачиће
		2	Жељево
		3	Игриште
		4	Калиманци
		5	Луково са заселком Шитовац
		6	Љутова
		7	Мијочиће
		8	Мрча
		9	Порада
		10	Растеница
		11	Сеоце са заселком Гошићи
		12	Требиња са заселком Пардос
		13	Трешница
		14	Штова
9	Мачковачка	1	Барлово
		2	Бело Поље
		3	Вршевац са заселком Бај-Гора
		4	Мачковац
		5	Ново Село
		6	Пепељевац
		7	Пљаково
		1	Лубница
		2	Васиљевац
		3	Дегрмен
		4	Зебица
		5	Кутлово
		6	Механе
		7	Мердари са заселком Боровац
		8	Пунавица
		9	Рудари

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
10	Рачанска	10	Рача са заселцима: Дешинска и Купиново
11	Рударска	1	Висока са заселком Каменица
		2	Кастрат
		3	Лубница
		4	Љуша са заселком Војнићи
		5	Пунавица
		6	Рудари

III. Прокупачки — среско место Прокупље

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Барбатовачка	1	Барбатовац
		2	Гргуре са заселком Намастир
		3	Кошевар
		4	Коњува
		5	Кутловац са заселком Дрешница
		6	Музаћ са заселцима: Рашица, Церовица и Цукела
		7	Станце
		8	Тмава
		9	Чундуле са заселцима: Бајчиновац, Више Село, Прескача и Потурчија
2	Блацка	1	Блаце са заселком Г. Буревац
		2	Врбовац
		3	Попова
		4	Пребреза са заселком Доњи Буревац
		5	Сибница
		6	Стуба
		7	Суви До
		8	Трбуње
		9	Чучале
		10	Цепница
3	Белољинска	1	Белољин
		2	Баце
		3	Вича
		4	Д. Коњуша
		5	Калудра
		6	Концељ
		7	Мацаре
		8	Туларе
		1	Велика Плана
		2	Гор. Бресница
		3	Доња Бресница са заселком Крњи Град
		4	Здравиња
		5	Кончић
		6	Меровац

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
4	Вел.-планска	7	Мршељ
		8	Прекопуце
5	Гор.-топоничка	1	Буколорамно
		2	Гојиновац
		3	Гор. Топоница
		4	Гор. Коњуша
		5	Г. Бејашница
		6	Губетин
		7	Д. Бејашница
		8	Д. Топоница
		9	Дреновац
		10	Ђушинци
		11	Мала Плана
		12	Обртнице
		13	Пискаље
		14	Поток
		15	Прекадин
		16	Прекашница
		17	Смрдап
		18	Шишмановац
6	Драгушка	1	Алабана
		2	Гор. Драгуша
		3	Гор. Јошаница
		4	Доња Драгуша
		5	Криваја
		6	Лазаревац
		7	Међухана
		8	Претежана
		9	Претрешња
		10	Придворица са заселком Качапуре
		11	Сварча
		12	Суваја
		13	Шиљемана
7	Доњо-речичка	1	Бабатицац
		2	Булатовац
		3	Гор. Речица
		4	Г. Трнава
		5	Доња Речица
		6	Доњ. Трнава са заселцима: Бумбарек и Кованлук
		7	Југовац
		8	Пашинац
		9	Рељинац
		10	Ресинач
8	Жито-поточка	1	Бублица
		2	Гласовик
		3	Драги Део
		4	Житни Поток са заселцима: Буровац и Мачина
		5	Злата
		6	Јабучево
		7	Кошинци
		8	Мрчак
		9	Становац са заселком Богојевац
		1	Арбанашка
		2	Бресник
		3	Буколорамно
		4	Власово са заселком Власа
		5	Грабовац
		6	Крушевица
		7	Обртнице

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
9	Крушевичка	1	Пролом са засел- ком Вачија
		2	Пестип
		3	Ргаје
		4	Товрљане
		5	Трнов Лаз
		6	Широке Њиве
10	Прекадинска	1	Бресинчић
		2	Г. Бејашница
		3	Гор. Коњуша
		4	Гор. Топоница
		5	Гојиновац
		6	Губетин
		7	Д. Бејашница
		8	Доња Топоница
		9	Дреновац
		10	Бушинци
		11	Мала Плана
		12	Пискаље
		13	Поток
		14	Прекадин
		15	Прекашница
		16	Смрдан
		17	Шипмановац

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Један општински писар упутио нам је једно овакво питање: На пр: г. министар унутрашњих дела, претнисом својим, уклонио је Марка Н. председника општине М. са тога положаја и наредио, да дужност председничку у овој општини, до постављења другог председника, врши, по звању најстарији члан суда исте општине.

Овај општински писар пита нас:

Да ли члан општин. суда, који у оваком случају врши дужност председника, има право на плату председничку, кад је председник уклоњен са положаја, а није на одсуству и т. д.

На ово питање ми му одговарамо:

По тачки 4 члана 47 закона о устројству општина и општинских власти, председника, кад одсуствује или је *сиречен*, заступа у дужности по звању старији члан општ. суда. А, по тачки 8 истога законског прописа: „Ономе, који је одређен да заступа у дужности одсуствујућег председника, или члана општ. суда или кмета, кад то заступање траје дуже од 15 дана, даје се накнада, равна плати онога, кога заступа. *Накнада ова припада само онима, који не врше никакву другу платезну службу.*

Код оваких законских прописа, јасно је, да у наведеном случају, члан општинског суда, који је одређен да заступа у дужности уклоњеног председника, *нема право на плату председничку*, за то, што он већ има своју плату, као члан општинског суда.

* * *

Од једног општинског писара добили смо једно овакво питање:

Из § 471 тач. 4 грађ. поступка, јасно се види: шта се земљоделцу не може узети у попис и продати, за наплату приватних дугова. — Али, како ни тај законски пропис ни икоји други, нигде није предвидео, да ли се и цигани: чергари, колебари и т. д. сматрају за земљоделце, и да ли и за њих вреди законско благодејање из тач. 4 поменутог §-а, или не, — то нас овај општински писар пита:

Да ли се једном циганину, који стално живи у једној општини, са чергом или колом, и у истој општини порезу плаћа, а нема непокретног имања нити га обрађује, већ има од покретности само два коња и кола, — да ли се томе циганину могу та два коња и кола узети у попис, за наплату његовог дуга приватним повериоцима, или не?

На ово питање ми му одговарамо:

§ 471 грађ. пост. штити само земљоделца, или другим речима: лице, коме је главно занимање земљорадња. На том основу се и регулише принцип благодејања, које је овај § предвидео, а стручно је питање: да ли је то лице циганин и да ли се оно занима и каким другим стручним послом, сем земљорадње.

Тако се има расправити и наведени случај. Но, ако је овом циганину главно занимање какав занат, као: ковачлук, калајцилук и т. д. а земљорадња споредно, или ако земљу никако и необрађује онда се он не може користити благодејањем горњег §-а већ му се може узети у попис и продати све имање, које му закон као не земљоделцу не штити, изузимајући најнужнији алат ако је занатлија, и, оне ствари, које свакоме дужнику штити тачка 1, 2 и 3 наведеног § 471 грађ. судског поступка.

* * *

Један општински писар упутио нам је овакво питање:

Према § 471 тач. 4 грађ. судског поступка, земљоделцу се не може за приватне дугове узети у попис ни продати, пет дана земље рачунећи дан на 1600 квадратних хвати са кућом и окућницом до једнога дана орања.

Како многи општински писари, при узимању земљоделчевог имања у попис, за наплату приватних дугова, рачунају, да један дан орања има 40 ари, а не 57—60 ари, колико има у 1600 квадр. хвати, — то нас он пита:

Колико ари треба рачунати у један дан земље: да ли 40 колико ари фактички има у једноме дану орања, или 57—60 ари, колико ари има у 1.600 квадратних хватова или у једноме ланцу земље?

Ми му на ово питање одговарамо: да у подобним приликама треба рачунати један дан земље, онако како је то поминути законски пропис изрично определио, т. ј: *да у једноме дану земље има 57—60 ари*, колико ари има и у 1600 квадр. хватова.

ЧОВЕК С ЧУДНОВАТИМ ОЧИМА

— По Ришпену —

Истражни судија Пјер Аженор де Варње, права је слика достјанства, озбиљности и исправности.

Једног зимског дана, кад је хтео да изађе у осам сахати изјутра из свога стана, и да оде у судницу, предаде му његов послужитељ посетницу, на којој је било написано:

Д-р Џемс Фердинанд

Члан медицинске академије у Порт-о-Премсу, витез Почасне легије.

При дну карте стајало написано оловком: *По преиоручи госпође од Фрожер.*

Ма да је господин де Варње имао хитна посла, ипак је наредио послужитељу да овог раног посетиоца пусти унутра, али му у исто време поручи да му може посветити само кратко време.

При улажењу докторову није могао господин де Варње, и поред своје обичне мирноће, да скрије покрет узбуђења.

Доктор је издавао ретку аномалију, што је био црнац најлепшег црнила, а при том је имао очи беле расе: плаве, сасвим отворене, хладне и јасне очи.

Изнаенађење господина де Варње удвојило се, кад доктор, после неколико речи оправдања због посете у невреме, настави са чудноватим осмејком:

— Моје очи изазивају у Вас чуђење, зар не, господине? Знао сам, да ћете им се чудити, и, искрено речено, за то сам само и дошао овамо, да би их видели, па да их више никад не можете заборавити.

Смешење и још више чудновате речи изгледале су као да их говори душевно оболео човек, оне су, уостлом, изговаране изванредно нежним тоном, са оним детињским, прицима својственим, гласом.

Али поглед, бледи, хладни, јасни поглед није никако био поглед лудога човека. У њему је лежала нека извесна претња, помешана са иронијом, али пре свега је из њега говорила нека невероватна дивљина. Била је само једна муња, један сев, али је тај зрак био довољан, да се те очи никад више не забораве.

— Ја сам, — вели сâм господин де Варње у причању овога свога доживљаја, — видео погледе тако понеког убице,

али ни код једнога нисам могао открити такву дубину злочина и такву дрску сигурност.

Утисак је био тако јак, да је господин де Варње у први мах држао, да је залуђен каквом халуцинацијом, у толико више, што се доктор, пошто је изговорио горе поменуте речи, још једнако смешио и што настави на свој доброћудан начин разговор:

— Ви, по свој прилици, не разумете ништа од тога, господине, што сам овога часа казао. Имајте онда доброту, да примите моја извињавања. Сутра ћете добити писмо, које ће вам све објаснити. Али пре тога сам вам се морао показати, или, боље рећи, морао сам вам показати своје очи.

После тих речи и сасвим правилнога поклона опрости се доктор и остави за собом истражног судију у највећем чуду.

Да ли је доктор био само луд човек? питао се господин де Варње. Или, можда, овај дивљи израз и преступничка дубина овога погледа нема никаквог другог основа осим особитога контраста мркога лица и отворених очију?

Несрећом је господин де Варње оваким размишљањем пропустио неколико минута узалуд. Затим помисли наједанпут:

„Не, не, то није била халуцинација. Овај је човек, то је сасвим јасно ужасан злочинац, требао сам га у сваком случају, ма и на своју одговорност, затворити!“

С тим речима јурну судија преко степеница, да погони доктора. Али доцкан! Непознатога је нестало.

Господин де Варње се појави по подне код госпође де Фрожер, да код ње прибави нешто обавештења. Она није никако познавала доктора и била је шта више у стању тврдити да је име измишљено; јер пошто она одржава најбоље односе са отменним друштвом у Хаитима, знала је сасвим тачно, да медицинска академија у Порт-о-Пренсу не броји међу својим члановима никаквог доктора тога имена.

Господин де Варен истраживао је даље и оцрта тачан изглед докторов са нарочитим истицањем чудноватих очију; али се госпођа де Фрожер стаде смејати и рече:

— Поштовани господине, ви имате насигурно посла са неком варалицом. Очи, како ми их ви описујете, морају бити човека беле расе; ту нема сумње. Тај је човек био маскиран.

Кад је господин де Варње поново себи замислио особу странчеву, морао је до душе, признати, да је тај човек од арапина имао само црну боју; коса је била раздвојена, а све су карактеристичне особине црначке расе недостајале. Можда је, дакле, доктор одиста био само варалица.

Целога се дана господин де Варње занимао том мишљу, која је његову чиновничку сујету, до душе, нешто мало вређала, али га је, уопште узевши стишала.

Сутра-дан прими он обећано писмо. Оно је било, као и адреса, састављено из штампаних речи, и гласило је овако:

Господине!

Д-р Цемс Фердинанд не постоји, али човек, чије сте очи ви видели, постоји и ви ћете га сигурно по тим очима познати. Тај је човек извршио два злочинства. Он због тога не осећа никакву грижу савести. Али пошто је он психолог, испуњава га страх, да може једнога дана попустити заповедничком искушењу, да своја злочинства призна. — Ви знате боље него ико други (јер је та околност ваш најмоћнији савезник), са каквом неодрживом силином, злочинци нарочито „интелигентни“, осећају то искушење. Велики американски приповедач Едгар Пу написао је о томе права урнек-дела посматралачке вештине. Али је он заборавио споменути најважнији феномен, који ћу вам ја, истражни судија, саопштити. Да, ја, злочинац, ја морам пошто по то имати некога, који зна за моја злочинства. А кад је та потреба задовољена, кад сам своје злочинство открио једном поверљивом лицу, онда сам за увек миран; онда сам одагнао демона, који злочинцу само једанпут приступа. Па добро, дакле! Свршено је! Ви ћете сазнати моју тајну. Јер онога дана, кад ме будете по мојим очима опет познали, трудите се да сазнате, о шта сам се огрешио, и како сам постао злочинац. Само ћете ви то открити, јер сте мајстор у своме послу, због чега сам, узгред буди речено, и изабрао вас, да поделим терет моје тајне, која од сада припада нама двома, и то само нама двома. Ја кажем само нама двома. Ви нећете моћи никоме да откријете садржину те тајне, осим мојим отвореним признањем, а да тако што учиним, немам ни најмање намере.

После три месеца сретне господин де Варње на једној забави господина Х... и на први поглед познаде чудновато бледе, отворене, јасне, једном речи, оне очи, које се не могу заборавити.

Странац не показа ни најмање изненађења, тако да је господин де Варње најзад морао себи рећи: „Овај пут сам играчка халуцинације, или постоји на свету још један пар таквих очију“.

Господин де Варње се распита о томе господину Х... и сазнаде такве факте, који су разбили сваку сумњу.

Пре пет година био је господин Х... сиромашан студент медицине, који је још пре него што је постао доктором, био изашао на глас значајним, микробиолошким радовима. Нека млада, веома богата удовица заљубила се у њега и он се ожени њоме. Она је имала из првог брака дете. У току од шест месеца умрло је прво дете, па онда и мајка, од тифуса, и господин је Х... сасвим правилним путем наследио њихово имање. Мајка је наследила дете, а он мајку као своју жену. Сви, који су долазили с њиме у додир, тврдили су јавно, да је он обојим болесницима дивљења вредну негу био посветио.

Да нису, сад, ово двоје покојних биле жртве у писму поменутих два злочинства? Онда би требало да је господин Х..., дакле, своју жену и своје пасторче отровао тифусним микробима, које је научним путем пренео на њихова тела? размишљао је господин де Варње.

„Сасвим је тако!“, настави он. „И шта је при том најгоре, злочинац је имао право, ја не могу да га присилим на признање, без и једне трунке доказа... За тренутак сам помислио на хипнотизам. Али ко би могао хипнотисати тога човека са отвореним, бледим и јасним очима?... Са таквим би он очима био у стању присилити хипнотичара, да себе самог означи за кривца!“

Јефта Угричић.

ЗЛОЧИН И КАЗНА

РОМАН Ф. М. ДОСТОЈЕВСКОГА

(97)

II.

Он је већ одавно био болестан; али нису га обориле ни страхобе тамничког живота, ни радови, ни храна, ни ошишана глава, ни жалосно одело: о! шта му је стало до тих мука и напора! Напротив, он је шта више рад волео; намучен и заморен физичким радом он је бар имао неколико часова мирнога сна. И шта је за њ била та храна — жалосна или са бубама швабама? Док је био студент, у пређашњем животу свом, често ни то није имао. Одело му је било топло и удешено за овај начин живота. Окове чак није ни осећао да има. Па стиди ли се своје ошишане главе и половне куртке? Али пред ким? Пред Соњом; Соња се бојала њега, и зар пред њом да се стиди?

А шта? Стидио се и пред Соњом, коју је зато мучио својим презривим и суровим понашањем. Али се није стидио он своје ошишане главе ни окова; његов понос беше јако рањен; он се и разболео од рањене поноситости. О, како би срећан био кад би сам себе могао да окриви! Тада би све подносио, па и стид и срам. Али он је био строг према себи, и његова огорчена свест не налазаше никакве особите погрешке у прошлости му, осим прсте *омашке*, која се свакоме могла десити. Стидио се управо тога, што је он, Раскољников, пропао тако слепо, без наде, глуво и глуно, по некаквој пресуди слепе судбине, и мора се смирити и покорити пред „бесмислицом“ некакве осуде, ако хоће да се колико толико умири.

Немир без предмета и без циља у садашњости, а у будућности само непрекидна жртва, којом се ништа није добило, — ето шта га чека у свету. И шта има у томе, што ће после осам година бити тек у тридесет другој и што се живот може изнова почети? Зашто да живи? Шта има у виду? Чему да тежи? Да живи тек да постоји? Али он је иљаду пута и пре био готов да своје биће да за идеју, за наду, па и за фантазију. Само постојати било је му вазада мало; увек је хтео више. Можда, тек само по сили својих жеља, он се онда и сматрао за човека, коме је више допуштено него другоме. И нека би му судба послала кајање, — кајање које пече, које срце цеша, гони сан, кајање такво, од чијих ужасних мука, привиђа замку или вир? О, он би се обрадовао кајању које би осетио! Муке и сузе, — та и то је живот. Али он се није кајао за свој злочин.

Бар, могао се љутити због своје глупости, као што се пређе и љутио на ружни и најглупи рад свој, који га је довео

до тамнице. Али сад, већ у тамници, у слободи он је поново размислио и проценио своје пређашње поступке, па их не нађе никако тако глупим и ружним, нагрдним, како су му изледали пређе, у оно судбоносно доба.

„По чему је моја замисао била глупља од других мисли и теорија“, мисли он, које се роје и сударају једна с другом на свету од како свет постоји? Треба само погледати на дело погледом савршено слободним, широким и избављеним од свакидашњих утицаја, па ће свакако, моја мисао изгледати савсим друкчије... необично. О, ви мудраци који се одричете, за пет копејака сребра, зашто се заустављате на по пута!“

„И зашто, по чему им се мој поступак чини тако ружан, тако нагрдан?“ пита се сам. — „Зато, потоме, што је тај поступак злочинство? Шта значи реч злочинство? Савест ми је мирна. Свакако, учињено је криминално дело; свакако, нарушен је закон и проливена је крв, е па, узмите ми главу за закон... и, доста! Одиста у таком случају, чак и многи добротвори човечанства, који власт и моћ нису наследили, него сами присвојили, морали би кажњени бити још на првим корацима својим. Али ти су људи издржали своје кораке, и стога су они у праву, а ја нисам издржао, па мора бити, нисам ни имао права допустити себи тај корак.“

Једино у чему је он признавао себи да је злочин што је извршио, то је, што га није поднео, што га није издржао, него признао и изјавио да је крив.

Страдао је и од мисли: што се није онда убио? Зашто је онда стајао над реком, и претпостављао признање с изјавом да је крив? Зар је тако велика снага у тој жељи да се живи, и тако тешко одолети јој? А Свидригајлов, који се бојао смрти, одолео јој?

Питао се тако с мучењем и није могао да појми, да је још и онда, кад је стајао над реком, можда предосећао у себи и у својим убеђењима дубоку лаж. Није поимао, да је то предосећање могло бити навесник будућег прелома у његову животу, његова будућег васкрснућа, будућег новог погледа на живот.

Пре је допуштао у томе само терет инстинкта, који он није отклонио, и који он ипак није био у стању да прекорачи (због слабости и ништавности). Гледао је своје другове по заточењу, и задивио се, како и они сви воле живот; како им је драг и скуп! И баш му се чинило, да га у затвору још више воле, и више га цене него ли на слободи. Каквих страшних мука и напора нису поднели неких од њих, на пример, скитнице. Да ли за њих зар много значи један зрак сунчев, пушта и нема шума, негде у незнаној чести хладан извор, обележен још пре три године, а о виђењу с њиме тај скитач сања као о виђењу с драгом; видети га у сну, зелену траву око њега, тичицу која пева у шевару? Посматрајући даље видео је погледе још несхватљивије.

У тамници, у средини у којој се налазио свакако много шта није запазио, а није хтео да запази. Живео је некако као да је очи оборио; било му је дрско и несносно да гледа. Али на крају много шта почне га зачуђавати, некако нехотице запажаше оно, што пре није ни слутио. Али уопште и највише га зачуђавала ова страшна и непрелазна бездан између њега и свих тих људи. Изгледало је, да су он и они разних народности. Он и они гледаху се неповерљиво и немилно. Он је знао и схваћао опште узрока те разлике, али пређе није никад хтео допустити, да су ти узроци у истини тако дубоки и силни. У тамници бежу и прогнани Пољаци, политички кривци. Они су просто све те људе сматрали за простаци, необразоване, за крпе, с висине су их презирали; Раскољников пак није могао тако да их сматра: он је лепо видео, да су ти неуки простаци у многоме чему куд умнији од тих истих Пољака. Било је ту и Руса, и они су тај народ и сувише презирали, — један бивши официр и два семинариста. Раскољников је и њихову обману јасно видео.

Али њега пак нису волели, и избегаваху га. Напоследку чак су га почели и мрзети, — зашто? Он то није знао. Презирали га, смејали му се, смејали се његову злочину они који су од њега били много већи злочинци.

— Ти си господин! говоре му. — Зар је за тебе било да са секиром имаш посла! то није нимало господски.

Друге недеље великог поста дође ред ња њега да заједно са свим заводом пости. Ушао је у цркву и молио се Богу за-

једно са осталима. Зашто, не зна ни сам. Једном се породи свађа, сви га нападну љуто:

— Ти си безбожник! ти не верујеш у Бога! викаху на њ. — Тебе треба убити!

(Свршиће се).

УХВАЂЕНИ

Осуђеници београдског казненог завода **Драгић Паптић** из Брасине, **Саватије Армановић** из Равња, чије смо потернице изнели у прошлим бројевима нашега листа, и **Тома Терзић** из Љубиша (чију смо слику у прошлом броју изнели), ухваћени су.

СКРЕЂЕ СЕ ПАЖЊА

Украђен сточни пасош. Из свеске сточних пасоша суда општине петковачке, нестало је један сточни пасош под бр. 10789, на коме је и печат истог суда стављен. Начелник среза мачванског актом бр. 9861 скређе на ово пажњу свима полицијским властима како се не би исти пасош употребио. УБр. 14778.

ТРАЖИ СЕ

Коста Атанацковић, сточар из Дојкинца, био је стављен под суд за горосечу. Али како је исти одмах по свршеном делу побегао, то се и пресуда није могла изрећи. За то првостепени пиротски суд актом бр. 5291 моли све полицијске власти, да Косту потраже и ако га пронађу, да известе суд где се он налази. Кости је 35—40 година, средњег је стаса, косе, обрва, бркова и очију прних, округлих образа. Говори сем српског још грчки и турски. УБр. 14459.

Мијајло Радосављевић, син Марице Мојсиловић из Крагујевца, нестало је 11 пр. мес. Њему је 12 година, малог раста, црномањаст, по лицу је пегав, у десном уху носи црвену минђушу. По лицу има неколико младежа, а предњи су му зуби врло широки. Био је одевен у белунав капут и панталоне. Начелство округа крагујевачког актом бр. 7997 моли све полицијске власти да Мијајла потраже и по закону поступе. УБр. 14609.

Мангун кобила, матора преко 10 година, длаке беле измешане црним пегам, висока 122 с.-метра, ухваћена је у селу Исакову, још у децембру месецу прошле године. Начелство округа моравског актом бр. 7195 моли све полицијске власти, да сопственика потраже и њему упуте до 15 текућег месеца, јер ће се тога дана продати у корист државне касе. УБр. 15102

Трајко Матејић, из Власање, има да се узме на одговор по једном кријумчарском предмету. Па како је Трајко отумарао незнано где, то начелник среза масуричког актом бр. 4117 моли све полицијске власти, да Трајка потраже и нађена да му га упуте. Њему је 50 година, средњег стаса, танак, сувоњав, црномањаст, брије се, бркова плавих — подугачких, кестењаве косе. По занимању је земљоделац, а можда ради сада и дунђерски занат. УБр. 15118.

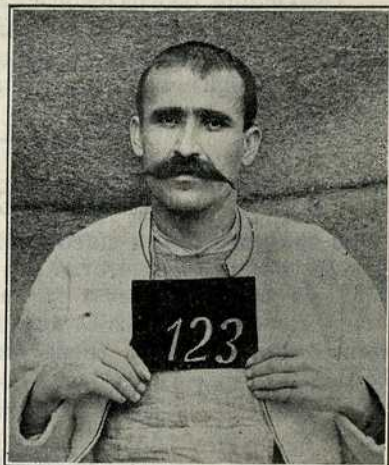
П О Т Е Р А

Миленко Милинковић, осуђеник у Топчидеру, родом из Пилатовића у округу рудничком, побегао је из болнице топчидерске, где је на лечењу био. Управа београдског казненог завода актом бр. 2523 расписује тражење за проналазак Миленков, па ако се пронађе да се њој спроведе. Њему је 24 године, малог је стаса и у опште смеђ. УБр. 15027.

Максим Савић, слуга из Ђуприје, пресудом начелства округа моравског од 25 октобра 1897 год. КБр. 8394 осуђен је за 200 динара новчане казне или 40 дана затвора, због кријумчарења дувана. Начелство округа моравског актом бр. 3125 моли све полицијске власти, да Максима потраже и нађена њему спроведу. Њему је 25—26 година, средњег раста, црномањаст, доња му је трепавица једног ока мало доле повучена услед чега изгледа дрљав. УБр. 15103.

Непознати лопови, ноћу у очи 1-ог текућег месеца извршили су на опасан начин крађу Мити Николићу из Равног дела (у срезу власотиначком) и однели 150 динара у новчаницама и сребру и 40 дуката цесарских; сем овога однели су црног сукна, платна, ципеле, мушке вунене чарапе, тканице, вуне и друго. Начелство округа врањског актом бр. 8482 моли све полицијске власти, да лопове и покрађу потраже и да по закону поступе. УБр. 15105.

Коста Николић — Гиљанац, из Врање, **Андреја Стојановић**, из Црног Врха (у округу пиротском) и **Петар Милосављевић**, из Петријева (у округу врањском), осуђеници нишког казног завода, побегли су 30 прошлог месеца. Управа нишког казног завода актом број 1140, моли све полицијске власти, да именоване бегунце потраже и нађене њој под стражом спроведу. Кости је 38 година, високог је стаса, црне косе, црних обрва, жућкастих очију, бркова црних, дугих. Андри је 35 год., средњег је стаса, косе затворено-плаве, малог чела, жућкастих очију, бркова црних, плавих. Петру је 30 год., високог је стаса, црне косе, црних обрва, плавих очију, смеђих бркова; на десној му је руци један прст згрчен. Сва тројица опасни су разбојници. Кости, званоме „Гиљанац“, и Андреји је ово друго бегство. Они су и прошле године бегали, па су наскоро били ухваћени. Да би полицијским органима олакшали тражење, уредништво износи слике: Костину и Петрову. А за Андреју није сада у могућности да учини. Властима ближе Београду, ако би случајно ови бегунци пали шакка, могу их стражарно спровести Управи града Београда с позивом на Бр. 14626.

Коста

Петар

Миливоје Николајевић, из Београда, син неког кочијаша, у друштву са Јоцом Велимарковићем познатим коцкаром, извршили су ноћу између 25 и 26 пр. месеца ону крађу на нишкој железничкој станици, о којој смо донели извешће на овом месту у прошлом броју нашег листа. Миливоју је 14—15 година, доста крупан и буцмаст, има младеж на левој мишици. Начелство округа нишког актом бр. 14623 моли све полицијске власти, да Миливоја потраже и нађена њему спроведу. Јоца се већ налази у притвору. УБр. 14623.

Михајло Митић, тежак из Јагличја (у срезу нишком) осуђен је због горосече на 10 дана затвора и да плати 200 дин. шумском фонду. Али он је побегао, а пресуда се није могла извршити. Начелство округа нишког актом бр. 8642 моли све полицијске власти, да Михајла потраже и ако га нађу да извести начелство или начелника среза нишког с позивом на бр. 7756. УБр. 14624.

Никола Радисављевић, **Димит. Радисављевић** и **Ђорђе Димитријевић** — Радисављевић, скитачки цигани, оптужени су суду што су ноћу између 2 и 3 прошлог месеца из затвореног обора украли Петку М. Цветковићу из Дољевца, 13 комада свиња. Сви се налазе у бегству. Николи је 50 година, црномањаст, средњег раста, сувоњав, има малу браду. Димитрију је 60 година, високог је раста, црномањаст и Ђорђу је 30—35 година, црномањаст и малих бркова. Првостепени прокупачки суд, актом бр. 12068 моли све полицијске власти да

Николу, Димитрију и Ђорђа потраже и да их нађене њему спроведу. УБр. 14866.

Непознати лопов ноћу између 24 и 25 прошлог месеца украо је Луки Обрадовићу из Праћине (у срезу беличком) кобилу са ждробетом. Кобила је матора 12 година, длаке мркодорасте, а на леђима има и мало белих длака; жигосана жигом К. А. Ждробе је маторо две године, длаке дорасте, на челу цветасто, брњасто, а у обе задње ноге путасто. Начелство округа моравског актом Бр. 7190 моли све полицијске власти, да лопова и покрађу потраже и да по закону поступе. УБр. 15102.

Непознати лопов 22 прошлог месеца украо је Марији удови Б. Дубљевића из наших Шајића, једног вола маторог 3 године, длаке зелене, средњих рогова. ујаловљен и нежигосан. Начелство округа врањског актом Бр. 8477 моли полицијске власти, да лопова и покрађу потраже и да их по проналаску њему спроведу. УБр. 15104.

Сима Достић, из Глоговца среза деспотовачког, који се још од прошле године налази у бегству, оптужен је, за извршена разбојништва над Петром Пијаковићем из Ратковића и Василијем Пауновићем из Слатине, која је дела починио у прошлој години са још неким зликовцима. Сима је високог раста, добро развијен, смеђ, очију великих — жутих, нос правилна, уста малих, бркова малих — смеђих, више црних; обрве су му црне — састављене, браду брије; иначе је смеђе боје, дугих образа, косе смеђе; има му 36 година; предњи су му зуби црни, јер су се почели да кваре, мало је богињав по лицу, што се то добро изближе примећује, говор му је обичан, ход му је правилан, пуши много, пиће не пије, воли женско друштво. Начелник среза беличког актом од 3 ов. м. № 8494 овим путем моли све полицијске власти, да Симу у своме кругу потраже и нађена њему стражарно спроведу, с позивом на горњу номеру.

Никола Арсенијевић, царински стражар који је био са службом у Ритопечкој стражари, побегао је некуда и собом однео државно одело и оружје. Сакат је у левој руци. Родом је из Врбовца (срез прокупачки). Управа грочанске царинарнице актом бр. 385 моли да се именовани пронађе и њој стражарно упути. УБр. 14898.

Војислав Обрадовић, шлосер из Београда, који је ухваћен у скитњи, па био у притвору начелства округа моравског, побегао је 23. пр. месеца из притвора. Њему је 21 година. Начелство се актом бр. 7059 обраћа свима полицијским властима, да Војислава пронађу и по закону поступе. УБр. 14492.

Милан Николајевић, звани „Црногорче“, извршио пресудом пиротског првостепеног суда од 18 септембра 1900 године бр. 13524, био је осуђен на две године робије у лакој окову и на плаћање трошкова. Ну он је из притвора судског побегао 28 септембра исте године. Начелство округа пиротског актом бр. 8183/900 моли све полицијске власти, да Милана потраже и нађена њему спроведу. УБр. 14489.

ИЗЈАВЕ, ПОРУКЕ и ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА

Свима општинским писарима, који су нам управили питање о гласачном праву при избору посланика и сенатора, јављамо, да ћемо на њихова питања дати обавештења, чим буде готов изборни закон.

У данашњем броју, потерница од начелника среза беличког која се односи на тражење Симе Достића из Глоговца, може послужити као пример полицијским органима који за проналазак криваца шаљу потернице. Није довољно само казати име и презиме кривчево, јер то никоме не пише на челу. Потерница начелника среза беличког обухвата опис такав, да човек и нехотице представи себи слику онога који се тражи. И овако описан кривац, често пута врло се лако може пронаћи и без фотографије. Ми ово нарочито истакосмо ради примера, да полиц. органи у будуће обрате бољу пажњу при опису лица за које желе да се брзо пронађу.

Због облачног времена у прошли четвртак и петак, нису могле да се израде неке слике које су требале да уђу у овај број.